

Nr 218.

Godkänd av första kammaren den 14 maj 1935.

Godkänd av andra kammaren den 14 maj 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 42 och memorial nr 54.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 1 mars 1935 dagtecknad proposition nr 177, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa och
- 2) förordning angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet.

Under den tid av över tjugofem år, under vilken de för stadshypoteksinstitutionen utfärdade författningarna varit gällande, hava förhållandena på såväl fastighets- som penningmarknaden undergått betydande förändringar, och en revision av författningarna har efter hand visat sig vara av behovet påkallat. De förslag till nya författningar, som i propositionen framlagts av Eders Kungl. Maj:t i nära anslutning till stadshypotekssakkunnigas förslag, har riksdagen i allt väsentligt kunnat biträda. Endast i följande avseenden hava förslagen givit riksdagen anledning till erinringar eller uttalanden.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skall för giltighet av beslut av kassastyrelsen i vissa fall, då fråga är om särskilt betydelsefulla avgöranden, erfordras kvalificerad majoritet. Stadganden av sådan innebörd återfinnas *dels* i § 4, sista stycket, av förordningen angående stadshypotekskassan, avseende beslut om uppläggande av obligationslån eller om tillfällig upplåning för anskaffande av rörelsemedel, *dels* i § 9, tredje stycket, av samma förordning, avseende val av verkställande direktör för kassan, *dels ock* i § 7, första stycket, av förordningen angående stadshypoteksföreningarna, avseende fastställande av instruktion för föreningarnas värderingsmän och av formulär till värderingsinstrument. I samtliga dessa fall innefattar Eders Kungl. Maj:ts förslag en föreskrift, att beslut icke må av styrelsen fattas, med mindre styrelsens samtliga ledamöter äro till-

städes och minst fyra om beslutet ense. Med denna bestämmelse har främst åsyftats att förhindra tillkomsten av beslut, som icke biträtts av åtminstone en av statsrepresentanterna i styrelsen. Att staten på detta sätt tillförsäkrats en viss kontroll över kassan, har syns motiverat med hänsyn till att staten i sista hand är garant för kassans förbindelser.

Beträffande förenämnda stadgande i § 9, tredje stycket, av förordningen angående stadshypotekskassan har riksdagen anslutit sig till Eders Kungl. Maj:ts förslag.

I fråga om övriga två angivna fall har riksdagen icke varit övertygad om behovet av att i ovan omnämnda syfte gå så långt som att fordra kvalificerad majoritet. Därest det med hänsyn till vikten av här ifrågakörande ärenden samt ovanberörda statsintresse föreskrives, att beslut i dessa ärenden icke må av styrelsen fattas, med mindre styrelsens samtliga ledamöter äro tillstädes och beslutet biträtts av den av Kungl. Maj:t förordnade ordföranden eller den av riksgäldsfullmäktige utsedde vice ordföranden, torde det nämligen enligt riksdagens mening vara tillfyllest med enkel majoritet, d. v. s. att minst tre av ledamöterna förena sig om beslutet. I överensstämmelse med vad nu sagts har riksdagen omformulerat § 4, sista stycket, av förordningen angående stadshypotekskassan och § 7, första stycket, av förordningen angående stadshypoteksföreningarna.

Med avseende å formen för utlämnande av lån innebära de i § 9 av förslaget till förordning angående stadshypoteksföreningarna intagna bestämmelserna, att lånesumman i regel skall tillhandahållas i kontanta penningar. Beviljat lånebelopp må dock enligt kassastyrelsens avgörande under vissa förutsättningar utlämnas i kassans obligationer.

Såsom i propositionen erinrats, tillämpas den kontanta likvidformen såväl av hypoteksbanken som av bostadskreditkassan, även om enligt de för dessa båda institut gällande bestämmelserna möjlighet finnes att utlämna lån i obligationer. Den kontanta likvidformen torde utan tvivel jämväl för stadshypotekskassan vara den mest ändamålsenliga. Uppenbart är, att om obligationsförsäljningen ombesörjes av kassan, fördelaktigare villkor kunna erhållas, än om de enskilda låntagarna i marknaden utbjuda kassans obligationer. Låntagarna torde dessutom i det stora flertalet fall vara mest betjänta av kontantlikvid. En viktig regel för verksamheten är, att kassans utlåningsvillkor så nära som möjligt böra anpassas efter villkoren för dess upplåning. Såsom erfarenheten från ovan nämnda två hypoteksinrättningar utvisar, torde några större tekniska svårigheter icke föreligga att upprätthålla denna princip, även om lånen utlämnas i kontanta penningar. Med hänsyn till vad nu anförts ligger det nära till hands att ifrågasätta, huruvida icke möjligheten för låntagarna att erhålla lånevaluta i kassans obligationer bör uteslutas ur författningen. De sakkunniga hava emellertid påvisat, att det i vissa fall kan vara önskvärt eller för kassan kanske rent av nödvändigt, att lånesumman ut-

lämnas i obligationer. På grund härav har riksdagen ansett sig icke böra besluta någon ändring i de föreslagna bestämmelserna. Riksdagen vill dock uttala såsom sin mening, att användningen av obligationer såsom lånelikvid i tillämpningen bör inskränkas till de av de sakkunniga angivna eller liknande undantagsfall.

Vad slutligen angår tidpunkten för de föreslagna förordningarnas ikraftträdande, har riksdagen beslutit, att förordningarna skola bli tillämpliga från och med den 20 maj 1935.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick antaga Eders Kungl. Maj:ts i propositionen nr 177 framlagda förslag till förordning angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa och till förordning angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet, för sin del antagit följande förslag till förordningar:

Förslag
till
Förordning
angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa.

Häri genom förordnas som följer:

Om hypotekskassans ändamål.

§ 1.

Konungariket Sveriges stadshypotekskassa har till ändamål att driva lånerörelse i enlighet med de i denna förordning givna bestämmelser.

Hypotekskassan må, med det undantag som följer av § 8, utlämna lån allenast åt stadshypoteksföreningar.

Om hypotekskassans grundfond.

§ 2.

Såsom grundfond för hypotekskassan ställer staten genom fullmäktige i riksgäldskontoret till förfogande svenska statens tre och en halv procent obligationer, uppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av etthundra miljoner kronor.

Grundfundsobligationerna fortfara att tillhöra staten, som dock ej äger att för annat ändamål förfoga över dem, förrän kassans samtliga förbindelser äro fullgjorda.

Grundfundsobligationer må, efter anmälan till riksgäldskontoret, tagas i anspråk till fullgörande av kassans förbindelser, då kassan för tillfället

saknar användbara medel därtill samt, i den ordning som i § 13 sägs, vid kassans likvidation.

Då grundfundsobligationer av kassan tagits i anspråk annorledes än vid kassans likvidation, åligger det kassan att gottgöra staten den obligationsränta, som staten i följd härav nödgas utgiva, och att så snart ske kan återställa till grundfonden obligationer, som svara mot de i anspråk tagna.

§ 3.

Därest grundfonden skulle, genom på hypotekskassans rörelse i dess helhet uppkomna förluster, nedgå till nittiofyra miljoner kronor, må kassan icke upptaga nytt lån, med mindre Konungen därtill lämnar tillstånd. Om grundfonden av sådan anledning skulle nedgå till åttioåtta miljoner kronor, må nytt lån icke upptagas, med mindre riksdagen på Konungens framställning det medgiver.

Kassans styrelse har att hos Konungen göra anmälan, då den finner anledning antaga, att grundfonden nedgått såsom nu sagts.

Om hypotekskassans rörelse.

§ 4.

För anskaffande av erforderliga medel äger hypotekskassan att emot räntebärande, till innehavaren ställda obligationer upptaga lån att inom viss, i låneavtalet angiven tid återbetalas antingen genom årlig amortering eller efter uppsägning utan fastställd amortering.

Sammanlagda beloppet av kassans utelöpande obligationer må icke vid något tillfälle uppgå till mera än tio gånger det belopp, kassans grundfond och reservfond tillhoppa utgöra.

De av kassan utfärdade obligationerna skola, för att hava gällande kraft mot kassan, vara försedda med påteckning, att de blivit inregistrerade hos riksgäldskontoret.

Av kassan upptaget obligationslån skall senast tio år efter dess upptagande kunna av kassan uppsägas till inbetalning å den förfallotid, som i sådant hänseende må vara i låneavtalet bestämd.

I den ordning, som nu är nämnd, må lån även upptagas för konvertering av äldre lån.

För tillfälliga, av förut ingångna förbindelser föranledda behov må kassan verkställa upplåning på viss kort tid eller på kort tids uppsägning. Sådan upplåning må ock ske för tillfälligt anskaffande av rörelsemedel.

Beslut om uppläggande av obligationslån eller om tillfällig upplåning för anskaffande av rörelsemedel må icke av kassans styrelse fattas, med mindre styrelsens samtliga ledamöter äro tillstädes och beslutet biträfts av den av Konungen förordnade ordföranden eller den av fullmäktige i riksgäldskontoret utsedde ledamoten.

§ 5.

Hypotekskassan må till hypoteksföreningarna utlämna lån att återbetalas antingen genom viss årlig amortering (amorteringslån) eller utan amortering efter förloppet av viss tid, minst tio och högst tjugu år (fasta lån).

För de förbindelser, som föreningarna för erhållna lån utfärda till kassan, pantförskrivs de hos föreningarna belånade reverser med tillhörande hypotek.

Nämnda reverser och hypotek skola ställas under offentlig vård, som utövas av ett utav Konungens befallningshavande i den ort, där föreningens styrelse har sitt säte, förordnat ombud. Handlingarna skola förvaras under tre olika lås, och skola nämnda ombud och två av föreningens styrelse särskilt utsedda personer innehava nyckel till var sitt lås.

§ 6.

Såsom säkerhet för de av hypotekskassan utfärdade obligationerna tjäna de i § 5 nämnda förbindelser och reverser med tillhörande hypotek.

Kassans styrelse åligger att tillse, att sålunda föreskriven säkerhet är ställd och under hela lånetiden vidmakthålles.

§ 7.

Hypotekskassans behållna årliga vinst avsättes till en reservfond för kassan. Uppgår reservfonden till två procent av kassans förbindelser, må dock uppkommande vinst enligt styrelsens beprövande användas till främjande av något med kassans ändamål sammanhängande syfte.

Reservfonden skall användas till gäldande av förluster, som uppkommit å kassans rörelse i dess helhet.

Har hypoteksförening lidit förluster, som icke kunna täckas med föreningens säkerhetsfond eller eljest utan anlitanade av medlemmarnas ansvarighet för föreningens förbindelser, må kassans styrelse bevilja föreningen erforderlig försträckning ur kassans reservfond att återgäldas på sätt och inom tid, som av styrelsen bestämmes.

§ 8.

Inflyta till hypotekskassan medel, som icke genast kunna användas till infriande av dess förbindelser eller till utlåning åt hypoteksföreningar, äger kassan att göra sådana medel fruktbärande på kortare tid genom medlens insättande i bankinrättning eller genom deras placering i statens, allmänna hypoteksbankens eller hypotekskassans egna obligationer eller mot fullgod säkerhet av sådana obligationer eller av inteckning i stadsfastighet.

Om hypotekskassans förvaltning.**§ 9.**

Hypotekskassan förvaltas av en styrelse med säte i Stockholm. Styrelsen består av fem ledamöter. Av dessa utser Konungen fyra ledamöter, däribland en till ordförande, samt fullmäktige i riksgäldskontoret en, vilken skall vara vice ordförande. Därjämte utser Konungen fyra suppleanter, däribland en för ordföranden i hans egenskap av ledamot, samt fullmäktige i riksgäldskontoret en, vilken skall vara suppleant för den av fullmäktige utsedde ledamoten. De tre ledamöter, vilka jämte ordföranden skola förordnas av Konungen, ävensom suppleanterna för dessa ledamöter skola utses bland de personer, som enligt vad därom är stadgat föreslagits av hypoteksföreningarnas ombud å ombudsstämma. Styrelsens samtliga ledamöter och suppleanter utses för en tid av tre år. Ledamöternas arvoden bestämmas av Konungen.

Styrelsens ledamöter svara, en för alla och alla för en, för de beslut rörande kassans förvaltning, till vilka de med sin röst bidragit.

Verkställande direktör utses och entledigas av styrelsen. Beslut, varigenom verkställande direktör utses, må icke av styrelsen fattas, med mindre styrelsens samtliga ledamöter äro tillstädes och minst fyra om beslutet ense.

Närmare bestämmelser om styrelsen och verkställande direktören meddelas i reglementet för hypotekskassan.

Om revision m. m.**§ 10.**

För revision av hypotekskassans förvaltning och räkenskaper skola årligen utses revisorer, av Konungen två, däribland en till ordförande, av fullmäktige i riksgäldskontoret en samt av hypoteksföreningarnas ombud å ombudsstämma en. I samma ordning utses lika antal suppleanter. Arvoden för deltagande i revisionen bestämmas av Konungen.

§ 11.

Styrelsens och revisorernas berättelser skola i tryck offentliggöras samt underkastas granskning av hypoteksföreningarnas ombud å ombudsstämma enligt vad därom är särskilt stadgat.

Det tillkommer därefter Konungen att pröva hypotekskassans förvaltning och att, sedan fullmäktige i riksgäldskontoret avgivit yttrande, besluta angående ansvarsfrihet för styrelsen.

§ 12.

När Konungen finner för gott att låta anställa särskild granskning av hypotekskassans förvaltning, skola alla handlingar, räkenskaper och kontanta tillgångar hållas tillgängliga för sådan granskning.

§ 13.

Vid likvidation av hypotekskassan skola dess egna tillgångar samt hypoteksföreningarnas ansvarighet för kassans förbindelser tagas i anspråk, innan de grundfundsobligationer, som av staten ställts till förfogande, må användas för fullgörande av kassans förbindelser.

Vad som vid likvidationen återstår av kassans egna tillgångar efter det skulderna blivit guldna skall användas för ändamål, som Konungen efter hörande av föreningarna bestämmer.

§ 14.

Reglemente för hypotekskassan fastställs av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 20 maj 1935, från och med vilken dag förordningen den 5 juni 1909 (nr 65 sid. 1) angående konungariket Sveriges stadshypotekskassa upphör att gälla.

Förslag

till

Förordning

angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet.

Häri genom förordnas som följer:

Om föreningarnas ändamål.

§ 1.

Hypoteksföreningar av fastighetsägare i rikets städer och med städer jämförliga samhällen (stadshypoteksföreningar) hava till ändamål att med de medel, som från konungariket Sveriges stadshypotekskassa erhållas, tillhandahålla sina medlemmar lån mot sådan säkerhet av in-teckning, som nedan omförmäles.

Om föreningarnas bildande.

§ 2.

Ansökan om bildande av stadshypoteksförening göres hos Konungen, på vilken det jämväl ankommer att, efter yttrande av styrelsen för hypotekskassan, pröva, huruvida föreningens verksamhetsområde må omfatta även vissa andra samhällen än städer.

Konungen meddelar jämväl föreskrift angående det minimibelopp, för vilket förening, innan den må börja sin verksamhet, skall hava hos kassan anmält sig till erhållande av lån.

Om föreningarnas och deras låntagares ansvarighet.**§ 3.**

För hypotekskassans förbindelser äro hypoteksföreningarna ansvariga i förhållande till högsta under senast förflutna räkenskapsåret oguldna kapitalbeloppen av sina från kassan erhållna lån. Kunna kassans förbindelser icke infrias med anlitage av dess egna medel, äger kassan, där så erfordras, efter nämnda grund infordra tillskott från föreningarna.

Kan förening icke fullgöra den betalningsskyldighet, som till följd av dessa föreskrifter åligger föreningen, vare övriga föreningar efter enahanda grund betalningsskyldiga för bristen.

§ 4.

För hypoteksförenings förbindelser äro medlemmarna ansvariga i förhållande till högsta under senast förflutna räkenskapsåret oguldna kapitalbeloppen av sina från föreningen erhållna lån. Kunna förenings förbindelser icke infrias med anlitage av dess egna medel, äger föreningen, där så erfordras, efter nämnda grund infordra tillskott från medlemmarna.

Kan medlem icke fullgöra den betalningsskyldighet, som till följd av dessa föreskrifter åligger honom, vare övriga medlemmar efter enahanda grund ansvariga för bristen.

Om föreningarnas rörelse.**§ 5.**

Till hypoteksförening utlämnat amorteringslån eller fast lån å längre tid än tio år kan, sedan tio år förflutit från lånets utlämnande, av föreningen uppsägas till inbetalning efter ett år med gäldande av ersättning till belopp, som bestämmes av hypotekskassans styrelse, för den ränteförlust, som må av inbetalningen föranledas (ränteskillnadsersättning).

Kassans styrelse må, när det med hänsyn till kassan åliggande förpliktelser finnes kunna ske, medgiva förening att inbetala lån tidigare än nu är sagt; ägande styrelsen i sådant fall föreskriva, jämte gäldande av ränteskillnadsersättning, även andra villkor för inbetalningen.

Angående gäldande av kapitalrabatt och andra kostnader, som kassan vid låns upptagande fått vidkännas, lämnas föreskrift i reglementet för kassan.

Underlåter förening att fullgöra föreskriven inbetalning, är föreningen skyldig att å förfallna beloppet gälda ränta, beräknad efter en halv procent i månaden.

§ 6.

Hypoteksförening må meddela lån allenast mot säkerhet av inteckning i bebyggd, huvudsakligen för bostadsändamål eller till affärslokaler av-

sedd nöjaktigt brandförsäkrad fastighet, som är belägen inom föreningens verksamhetsområde. Säkerheten skall gälla för låntagarens samtliga förpliktelser till föreningen.

För föreningens utlåning skola de bestämmelser, som gälla utlåning från hypotekskassan till föreningarna, äga motsvarande tillämpning. Lån skall förty, med iakttagande av föreningens reglemente, beviljas låntagaren på de fördelaktigaste villkor, som föreningens förbindelser till kassan medgiva.

§ 7.

Fastighet, varå lån sökes, skall besiktigas och värderas av ojäviga värderingsmän, som för sådant ändamål särskilt utsetts av hypoteksföreningens styrelse. För värderingsmännen skall gälla instruktion, som tillika med formulär för värderingsinstrument fastställas av hypotekskassans styrelse; beslut härom må icke av styrelsen fattas, med mindre styrelsens samtliga ledamöter äro tillstädes och beslutet biträttas av den av Konungen förordnade ordföranden eller den av fullmäktige i riksgäldskontoret utsedde ledamoten.

Vid värderingen, som avser att till ledning för belåningen bestämma fastighetens varaktiga värde (uppskattningsvärde), skall hänsyn tagas till alla föreliggande och beräknliga omständigheter, som kunna påverka detta värde. Är byggnad huvudsakligen avsedd till andra affärslokaler än kontor eller butiker eller till sådana bostäder, kontor eller butiker, som icke kunna förutses svara mot ortens förhållanden, eller är byggnad av säregen beskaffenhet med hänsyn till sin belägenhet eller storlek i förhållande till andra för samma ändamål avsedda byggnader i orten eller därigenom att den helt eller till övervägande del anordnats för visst speciellt ändamål eller av annan liknande anledning, må uppskattningsvärdet icke sättas högre än till det värde som, med hänsyn tagen även till kostnad för erforderlig omändring eller ombyggnad, kan beräknas för det fall att byggnaden skall användas endast till sedvanliga bostäder, kontor eller butiker.

Fastighet, varå lån meddelas, skall vara brandförsäkrad i inländsk, med vederbörligen stadfäst reglemente försedd försäkringsinrättning, som kassans styrelse finner erbjuda full säkerhet.

§ 8.

Amorteringslån må av hypoteksförening beviljas intill högst hälften av uppskattningsvärdet, med iakttagande därav att lånebeloppet icke får överstiga hälften av fastighetens senast fastställda taxeringsvärde; dock må i fråga om större städer eller vissa delar av dem sådana lån, därest hypotekskassans styrelse det medgiver, kunna meddelas intill ett belopp, ej överstigande sex tiondelar av vare sig uppskattningsvärdet eller taxeringsvärdet.

Fasta lån kunna meddelas, då den belånade fastighetens huvudbyggnad är av sten eller annat lika hållbart byggnadsämne, intill tre fjärdedelar av det belopp, som må utlämnas såsom amorteringslån, samt, då huvudbyggnaden är av mindre hållbart ämne, intill två tredjedelar av nämnda belopp; dock må hela det för amorteringslån tillåtna lånebeloppet utlämnas såsom fast lån å tio år, där den belånade fastighetens huvudbyggnad är av sten eller annat lika hållbart ämne och avsevärd nedgång i fastighetens värde under lånetiden icke synes vara att befara.

I intet fall må dock lånesumman överstiga det belopp, till vilket fastigheten är brandförsäkrad. Lån må ej heller meddelas till lägre belopp än ettusen kronor.

§ 9.

Lånesumman skall utlämnas i kontanta penningar enligt skuldförbindelsen eller med den kapitalrabatt, som må av omständigheterna förordas. Dock må, där hypotekskassans styrelse finner det vara av förhållandena påkallat eller lånesökande det begär och kassans styrelse prövar hinder däremot ej möta, lånesumman utlämnas i kassans obligationer, beräknade till parikurs, därvid lånesökanden äger påfordra sådana tillgängliga obligationer, att det belopp, som vid försäljning av samtliga till honom utlämnade obligationer kan påräknas, så nära som möjligt överensstämmer med lånesumman.

§ 10.

Den årliga avbetalningen å amorteringslån skall utgöra minst en halv procent, då den belånade fastighetens huvudbyggnad är av sten eller annat lika hållbart byggnadsämne, samt minst en procent, då densamma är av mindre hållbart ämne.

I mån av verkställd amortering äger låntagare förfoga över sådan del av den för lånet ställda in-tecknings-säkerheten, som icke erfordras för täckande av lånets oguldna kapitalbelopp.

§ 11.

Övergår belånad fastighet till ny ägare, skall denne, om han vill behålla lånet, inom sex månader från den dag, då han blev ägare av fastigheten, hos hypoteksföreningens styrelse göra anmälan om lånets övertagande. Sker det ej, eller finner styrelsen den nye ägaren icke kunna godkännas som låntagare, äger styrelsen rätt att uppsäga lånet att inbetalas efter ett år.

Försummar låntagare att erlægga föreskriven inbetalning, skall han å förfallna beloppet gälda ränta, beräknad efter en procent i månaden, föreningen dock obetaget att nedsätta berörda ränta till lägst en halv procent i månaden. Har likvid ej skett inom trettio dagar från förfalldagen, är låntagaren skyldig att, om styrelsen prövar sådant nödigt, inom tre månader gälda jämväl det återstående kapitalet med ränta.

Har belånad fastighet genom vanvård eller annorledes under lånetiden minskats i värde, så att panten icke anses innebära betryggande säkerhet, äger föreningens styrelse, därest gäldenären ej lämnar nöjaktig fyllnadssäkerhet, uppsäga lånet att helt eller delvis inbetalas efter ett år eller, om sådant med hänsyn till föreliggande omständigheter prövas erforderligt, tidigare. Nedsättning av fastighets taxeringsvärde skall icke ensam för sig anses såsom tillräcklig grund för sådan åtgärd, som nu är sagd.

§ 12.

Hypoteksförening äger ej rätt att driva annan lånerörelse än i § 6 sägs; dock må föreningen vidtaga erforderliga åtgärder för placering av sin säkerhetsfond.

§ 13.

Alla till hypoteksförening inflytande medel, som icke utgöra avkastning av föreningens säkerhetsfond eller bidrag till föreningens förvaltningskostnader eller ersättning för förlorade sådana bidrag eller vinst vid avyttring av tillgångar, som föreningen förvärvat, skola redovisas till hypotekskassan.

Om bidrag till kassans förvaltningskostnader stadgas i kassans reglemente.

§ 14.

Det åligger medlem av hypoteksförening att i enlighet med närmare föreskrifter i föreningens reglemente erlægga bidrag till föreningens förvaltningskostnader.

Förvaltningsbidragen skola på varje tid vara så bestämda, att, enligt beprövande av hypotekskassans styrelse, säkerhetsfonden kan beräknas inom skäligen tid uppgå till minst en procent av föreningens hela skuld till kassan.

Till förenings säkerhetsfond skall avsättas föreningens behållna årliga vinst.

Säkerhetsfonden skall till så stor del, som i föreningens reglemente bestämmes, motsvaras av insättning i bankinrättning eller av lätt säljbara värdepapper.

Avkastning av säkerhetsfonden må icke användas till bestridande av förvaltningskostnader, med mindre säkerhetsfonden vid senaste bokslut uppgått till minst två procent av föreningens hela skuld till kassan.

§ 15.

Där till följd av exekutiv auktion eller i fall, som avses i § 5 eller § 11, lån inbetalas till hypoteksförening i förtid, äger föreningen att av låntagaren med belopp, som av hypotekskassans styrelse bestämmas, uppbära ränteskillnadsersättning samt, utom i det fall som avses i § 5 första stycket, ersättning för förlorade bidrag till föreningens förvaltningskostnader.

Om föreningarnas förvaltning och om revision m. m.

§ 16.

Hypoteksförenings angelägenheter handhavas av en styrelse, utsedd i den ordning, föreningens reglemente föreskriver.

Sammankomst med förenings medlemmar (föreningsstämma) skall årligen hållas, på sätt i föreningens reglemente närmare stadgas. Å föreningsstämma äger styrelseledamot, som ej är medlem av föreningen, rätt att yttra sig och framställa förslag samt få sin mening till protokollet antecknad men ej att deltaga i beslutet.

§ 17.

Ombud för hypoteksföreningarna skola för nedan angivna ändamål årligen före den 15 juni sammanträda till ordinarie ombudsstämma i Stockholm. Extra ombudsstämma skall hållas i Stockholm, när Konungen därom förordnar eller hypotekskassans styrelse finner det nödigt.

Vid ordinarie ombudsstämma skall kassans förvaltning underkastas granskning. De anmärkningar, ombuden må framställa, skola bifogas de över kassans förvaltning avgivna styrelse- och revisionsberättelserna och senast åtta dagar efter stämman jämte dessa tillställas finansdepartementet och riksgäldskontoret.

Å sådan stämma skall jämväl väljas en revisor, jämte suppleant, för granskning av kassans förvaltning under det löpande räkenskapsåret samt, då sådant ifrågakommer, uppgöras förslag till de tre ledamöter i kassans styrelse, vilka jämte ordföranden skola utses av Konungen. Sådant förslag skall upptaga sex personer. Därjämte skall avgivas särskilt förslag till suppleanter för nämnda tre ledamöter, upptagande tre personer, och förordnar Konungen bland dessa och de tre av de å förslag till ordinarie ledamöter uppförda, som därtill icke utsetts, tre suppleanter.

Närmare bestämmelser angående ombudsstämma meddelas i reglementet för kassan.

§ 18.

Hypotekskassan företrädes hos varje hypoteksförening av ett ombud, som äger, med rätt att yttra sig och framställa förslag samt få sin mening till protokollet antecknad, deltaga i överläggningarna inom föreningens styrelse och å föreningsstämma.

§ 19.

För revision av hypoteksförenings förvaltning och räkenskaper skola årligen utses revisorer på sätt i föreningens reglemente stadgas.

Ett ombud för hypotekskassan skall jämväl deltaga i revisionen. Till sådant ombud må icke utses den, som enligt § 18 förordnats till ombud hos föreningen.

§ 20.

Om hypotekskassans styrelse prövar nödigt att anställa särskild granskning av hypoteksförenings förvaltning, skola alla handlingar, räkenskaper och kontanta tillgångar hållas tillgängliga för sådan granskning.

§ 21.

Reglemente för hypoteksförening fastställs av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 20 maj 1935, från och med vilken dag förordningen den 5 maj 1909 (nr 65 sid. 5) angående grunderna för stadshypoteksföreningars bildande och verksamhet upphör att gälla, men skall med avseende å lån, som meddelats före den 20 maj 1935, icke förändra inskränkning i den rätt, låntagaren enligt förut gällande bestämmelser äger.

Stockholm den 14 maj 1935.

Med undersätlig vörndnad.

Nr 219.

Godkänd av första kammaren den 15 maj 1935.

Godkänd av andra kammaren den 15 maj 1935.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående ändrad ordning för tillsättande av ständig adjunktsbefattning.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 7.)

Till Konungen.

I anledning av en inom riksdagens första kammare väckt motion och under återopande av de härvid fogade första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3 och andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 7, vilka utlåtanden blivit i vederbörlig ordning av kamrarna godkända, får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t måtte utfärda föreskrift därom, att befattning som ständig adjunkt skall av domkapitel och Stockholms stads konsistorium tillsättas, efter det befattningen kungjorts till ansökan ledig.

Stockholm den 15 maj 1935.

Med undersätlig vörndnad.